

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie

Zdeněk Pírko

Příklad souměrné kubické transformace

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie, Vol. 1 (1956), No. 4, 357--372

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/137419>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků, 1956

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

PŘÍKLAD SOUMÍSTNÉ KUBICKÉ TRANSFORMACE

Budiž dán trojstran PX_1, PX_2, X_1X_2 . Budiž K_1 jedna z kuželoseček (jednoduchých), které mají tento trojstran za trojstran polární. Budiž dále K_2 kuželosečka, která se dotýká přímkou PX_1 , resp. PX_2 v bodech X_1 , resp. X_2 (obr. 1).

Budiž dále \mathfrak{S}_1 kvadratická inverze o středu P a o řídicí kuželosečce K_1 , \mathfrak{S}_2 kvadratická inverze o též středu P a o řídicí kuželosečce K_2 . Inverze \mathfrak{S}_2 má zřejmě body P, X_1, X_2 za body hlavní. Inverze \mathfrak{S}_1 má body hlavní P, Y_1, Y_2 , kde Y_1 a Y_2 jsou průsečíky přímky X_1X_2 s kuželosečkou K_1 . Ve smyslu výše uvedené konstrukce leží totiž body Y_1 a Y_2 na poláře bodu P vzhledem ke kuželosečce K_1 , a tedy tečny v bodech Y_1 a Y_2 procházejí bodem P .

Budeme v dalším studovat vlastnosti transformace, definované takto:

Definice 1: Soumístná transformace \mathfrak{I} je určena vztahem

$$\mathfrak{I} = \mathfrak{S}_1 \mathfrak{S}_2. \quad (1)$$

Důsledek 1: Transformace \mathfrak{I}^{-1} , inverzní k transformaci \mathfrak{I} , je určena vztahem

$$\mathfrak{I}^{-1} = \mathfrak{S}_2 \mathfrak{S}_1. \quad (2)$$

Důkaz: Násobme rovnici (1) zleva výrazem $\mathfrak{S}_2 \mathfrak{S}_1$ („násobením“ se tu samozřejmě rozumí aplikace transformací). Dostaneme vzhledem k involutorní povaze transformací \mathfrak{S}_1 a \mathfrak{S}_2

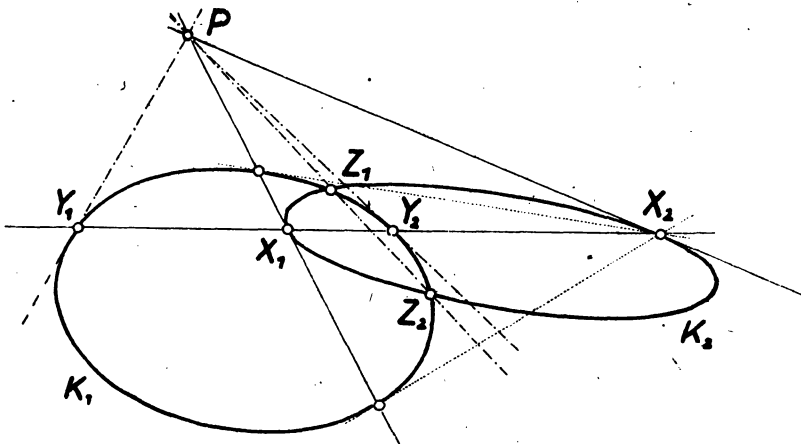
$$\mathfrak{S}_2 \mathfrak{S}_1 \mathfrak{I} = 1,$$

a dále násobením \mathfrak{I}^{-1} zprava

$$\mathfrak{S}_2 \mathfrak{S}_1 \mathfrak{I} \mathfrak{I}^{-1} = \mathfrak{S}_2 \mathfrak{S}_1 = \mathfrak{I}^{-1},$$

což jsme měli dokázat.

Důsledek 2: Inverzi \mathfrak{S}_1 , resp. \mathfrak{S}_2 lze vyjádřit pomocí transformací \mathfrak{I} , \mathfrak{I}^{-1} a \mathfrak{S}_2 , resp. \mathfrak{S}_1 takto:

Obr. 1

$$\mathfrak{J}_1 = \mathfrak{I} \mathfrak{J}_2 = \mathfrak{J}_2 \mathfrak{I}^{-1}, \quad (3)$$

$$\mathfrak{J}_2 = \mathfrak{J}_1 \mathfrak{I} = \mathfrak{I}^{-1} \mathfrak{J}_1. \quad (4)$$

Důkaz: Násobením rovnice (1) zprava (zleva) \mathfrak{J}_2 (\mathfrak{J}_1) dostaneme rovnici (3). Násobením rovnice (2) zprava (zleva) \mathfrak{J}_1 (\mathfrak{J}_2) dostaneme rovnici (4).

Základní vlastnosti transformace \mathfrak{I} popisují věty 1 až 3.

Věta 1: Transformace \mathfrak{I} je jednoznačná a středová se středem v bodě P .

Důkaz: Bod A' , který odpovídá obecnému bodu A v transformaci \mathfrak{I} , sestrojíme podle definice transformace \mathfrak{I} takto: Sestrojíme bod A^* , který odpovídá bodu A v inverzi \mathfrak{J}_1 , poté sestrojíme bod A' , který odpovídá bodu A^* v inverzi \mathfrak{J}_2 . Body A, A' si odpovídají obecně jednoznačně. Body P, A, A^* leží v přímce, rovněž body P, A^*, A' leží v přímce, tedy také body P, A, A' leží v přímce.

S druhé strany sestrojíme bod B , který v transformaci \mathfrak{I}^{-1} odpovídá obecnému bodu B' takto: Sestrojíme bod B^* , který bodu B' odpovídá v inverzi \mathfrak{J}_2 , poté sestrojíme bod B , který odpovídá bodu B^* v inverzi \mathfrak{J}_1 . Body B', B si odpovídají obecně jednoznačně. Body P, B', B^* leží v přímce, rovněž body P, B^*, B leží v přímce, tedy také body P, B', B leží v přímce.

Věta 2: Transformace \mathfrak{I} je kubická.

Důkaz: Obecné přímce p odpovídá v inverzi \mathfrak{J}_1 kuželosečka K^* , která obsahuje hlavní body P, Y_1, Y_2 této inverze. Kuželosečce K^* odpovídá v inverzi \mathfrak{J}_2 kubická křivka C_3^* , která má hlavní bod P za dvojnásobný, a která hlavními body X_1 a X_2 této inverze prochází jednoduše. Kubika C_3^* je útvarem, který v transformaci \mathfrak{I} odpovídá obecné přímce p .

S druhé strany odpovídá obecné přímce q' v inverzi \mathfrak{J}_2 kuželosečka K^{**} , která obsahuje hlavní body P, X_1, X_2 této inverze. Kuželosečce K^{**} odpovídá v inverzi \mathfrak{J}_1 kubická křivka C_3 , která má hlavní bod P za dvojnásobný a hlavními body Y_1 a Y_2 této inverze prochází jednoduše. Kubika C_3 je útvarem, který v transformaci \mathfrak{I}^{-1} odpovídá obecné přímce q' .

věta 3: Transformace \mathfrak{I} není involutorní.

Důkaz: Podle (1) a (2) je

$$\mathfrak{I} \mathfrak{I} = \mathfrak{J}_1 \mathfrak{J}_2 \mathfrak{J}_1 \mathfrak{J}_2 = \mathfrak{J}_1 \mathfrak{I}^{-1} \mathfrak{J}_2, \quad \mathfrak{I}^{-1} \mathfrak{I}^{-1} = \mathfrak{J}_2 \mathfrak{J}_1 \mathfrak{J}_2 \mathfrak{J}_1 = \mathfrak{J}_2 \mathfrak{I} \mathfrak{J}_1.$$

Součiny $\mathfrak{I} \mathfrak{I}$, $\mathfrak{I}^{-1} \mathfrak{I}^{-1}$ jsou tedy obecně transformace šestého stupně.

Předcházející věty lze odvodit také početně, analytickou formulací transformací \mathfrak{I} a \mathfrak{I}^{-1} . Nejjednodušší takové vyjádření podává

Věta 4: V souřadnicovém trojstranu PX_1, PX_2, X_1X_2 ; $X_1(1,0,0)$, $X_2(0,1,0)$, $P(0,0,1)$ odpovídá transformací \mathfrak{I} obecnému bodu $X(x_1, x_2, x_3)$ bod $X'(x'_1, x'_2, x'_3)$ takto:

$$x'_1 : x'_2 : x'_3 = l_{33}(k_{11}x_1^2 + k_{22}x_2^2) x_1 : l_{33}(k_{11}x_1^2 + k_{22}x_2^2) x_2 : 2 l_{12}k_{33}x_1x_2x_3, \quad (5)$$

transformací \mathfrak{I}^{-1} pak obecnému bodu $X'(x'_1, x'_2, x'_3)$ odpovídá bod $X(x_1, x_2, x_3)$ takto:

$$x_1 : x_2 : x_3 = 2 l_{12}k_{33}x_1'^2x_2' : 2 l_{12}k_{33}x_1'x_2'^2 : l_{33}(k_{11}x_1'^2 + k_{22}x_2'^2)x_3'. \quad (6)$$

Přitom k_{11} , k_{22} , k_{33} , l_{12} , l_{33} jsou nenulové koeficienty v rovnicích řídících kuželoseček K_1 , K_2 inverzí \mathfrak{J}_1 , \mathfrak{J}_2 :

$$\begin{aligned} K_1 &\equiv k_{11}x_1^2 + k_{22}x_2^2 + k_{33}x_3^2 = 0, \\ K_2 &\equiv 2 l_{12}x_1x_2 + l_{33}x_3^2 = 0. \end{aligned} \quad (7)$$

Důkaz: V inverzi \mathfrak{J}_1 odpovídá bodu $X(x_1, x_2, x_3)$ bod $X'(x'_1, x'_2, x'_3)$ takto:

$$x'_1 : x'_2 : x'_3 = k_{33}x_1x_2 : k_{33}x_2x_3 : -(k_{11}x_1^2 + k_{22}x_2^2), \quad (8)$$

a obráceně

$$x_1 : x_2 : x_3 = k_{33}x'_1x'_3 : k_{33}x'_2x'_3 : -(k_{11}x_1'^2 + k_{22}x_2'^2). \quad (8)$$

V inverzi \mathfrak{J}_2 odpovídá bodu $X(x_1, x_2, x_3)$ bod $X'(x'_1, x'_2, x'_3)$ takto:

$$x'_1 : x'_2 : x'_3 = l_{33}x_1x_3 : l_{33}x_2x_3 : -2l_{12}x_1x_2, \quad (9)$$

a obráceně

$$x_1 : x_2 : x_3 = l_{33}x'_1x'_3 : l_{33}x'_2x'_3 : -2l_{12}x'_1x'_2, \quad (9)$$

$$(k_{11}, k_{22}, k_{33}, l_{12}, l_{33} \neq 0).$$

Postupným užitím rovnic (8), (9) resp. (9), (8) dostaneme — s ohledem na definici transformace \mathfrak{I} , resp. \mathfrak{I}^{-1} — vztahy (5) resp. (6). Pomocí těchto vztahů lze pak ihned prokázat platnost vět 1 až 3. Kromě toho vyplývají ze vztahů (5), (6) další dva důsledky:

Důsledek 3: Transformace \mathfrak{I} tvoří trojmočnou soustavu.

Důkaz: Zavedeme-li v rovnicích (5), (6) místo homogenních parametrů $k_{11}, k_{22}, k_{33}, l_{12}, l_{33}$ nehomogenní parametry

$$k_1 = \frac{k_{11}}{k_{33}}, \quad k_2 = \frac{k_{22}}{k_{33}}, \quad k_3 = \frac{2l_{12}}{l_{33}},$$

dostaneme toto analytické vyjádření soustavy transformací $\mathfrak{I}, \mathfrak{I}^{-1}$:

$$x'_1 : x'_2 : x'_3 = (k_1x_1^2 + k_2x_2^2) x_1 : (k_1x_1^2 + k_2x_2^2) x_2 : k_3x_1x_2x_3, \quad (5')$$

a obráceně

$$x_1 : x_2 : x_3 = k_3x_1'^2x_2 : k_3x_1'x_2'^2 : (k_1x_1'^2 + k_2x_2'^2) x_3' \quad (6')$$

$$(k_1, k_2, k_3 \neq 0).$$

Důsledek 4: Volbou jednotkového bodu dostaneme toto kanonické vyjádření jednomočné soustavy transformací $\mathfrak{I}, \mathfrak{I}^{-1}$:

$$x'_1 : x'_2 : x'_3 = (x_1^2 + x_2^2) x_1 : (x_1^2 + x_2^2) x_2 : 2kx_1x_2x_3, \quad (10)$$

a obráceně

$$x_1 : x_2 : x_3 = 2kx_1'^2x_2' : 2kx_1'x_2'^2 : (x_1'^2 + x_2'^2) x_3' \quad (10)$$

$$(k \neq 0).$$

Důkaz: Transformací

$$x_1 : x_2 : x_3 = \frac{x_1}{\sqrt{k_{11}}} : \frac{x_2}{\sqrt{k_{22}}} : \frac{x_3}{\sqrt{k_{33}}}$$

uvedou se rovnice (7) řídicích kuželoseček \mathcal{K}_1 a \mathcal{K}_2 (po vynechání akcentů) na tvar

$$\mathcal{K}_1 \equiv x_1^2 + x_2^2 + x_3^2 = 0,$$

$$\mathcal{K}_2 \equiv 2l_{12}k_{33}x_1x_2 + l_{33}\sqrt{k_{11}k_{22}}x_3^2 = 0 \quad \text{čili} \quad k_3x_1x_2 + \sqrt{k_1k_2}x_3^2 = 0.$$

Položíme-li

$$2k = \frac{2l_{12}}{l_{33}} : \sqrt{\frac{k_{11}}{k_{33}} \frac{k_{22}}{k_{33}}} = \frac{k_3}{\sqrt{k_1k_2}},$$

dostaneme z rovnic (5), (6) rovnice (10).

Rovnice (10) ztrácejí smysl pro hlavní body inverzí \mathfrak{S}_1 a \mathfrak{S}_2 . V těchto případech platí dále uvedené věty 5 až 7.

Věta 5: V transformaci \mathfrak{I} (\mathfrak{I}^{-1}) odpovídá středu P singulární kuželosečka (PX_1, PX_2) $[(PY_1, PY_2)]$, složená z přímek, které z tohoto bodu promítají hlavní body X_1, X_2 (Y_1, Y_2) inverse \mathfrak{S}_2 (\mathfrak{S}_1).

Důkaz: V inverzi \mathfrak{S}_1 odpovídá středu P protilehlá hlavní přímka Y_1Y_2 . Přímce $Y_1Y_2 \equiv X_1X_2$ odpovídá v inverzi \mathfrak{S}_2 střed P , ovšem s výjimkou hlavních bodů X_1, X_2 , kterým odpovídají přímky PX_1, PX_2 . Odpovídá tedy středu P v transformaci \mathfrak{I} složená kuželosečka (PX_1, PX_2) , pro kterou je střed P singulárním bodem.

S druhé strany odpovídá v inverzi \mathfrak{S}_2 středu P protilehlá hlavní přímka X_1X_2 . Přímce $X_1X_2 \equiv Y_1Y_2$ odpovídá v inverzi \mathfrak{S}_1 střed P , ovšem s výjimkou hlavních bodů Y_1, Y_2 , kterým odpovídají přímky PY_1, PY_2 . Odpovídá tedy středu P v transformaci \mathfrak{I}^{-1} složená kuželosečka (PY_1, PY_2) , pro kterou je střed P bodem singulárním.

Poznámka 1: Z uvedeného důkazu vyplývá tento doplněk k větě 5: Střed P je pro transformace \mathfrak{I} , \mathfrak{I}^{-1} jednak bodem samodružným, jednak hlavním bodem druhého řádu.

Poznámka 2: Věta 5 neplatí obráceně.

Důkaz: Středu P odpovídá v transformaci \mathfrak{I} (\mathfrak{I}^{-1}) podle věty 5 kuželosečka

$$x'_1x'_2 = 0 \quad (x_1^2 + x_2^2 = 0).$$

Této kuželosečce pak odpovídá v transformaci \mathfrak{I}^{-1} (\mathfrak{I}) podle (10) sextika

$$(x_1^2 + x_2^2)^2 x_1x_2 = 0 \quad [x_1'^2x_2'^2(x_1'^2 + x_2'^2) = 0],$$

složená z dvojnásobně počítaných přímek PY_1, PY_2 (PX_1, PX_2) a jednoduše počítaných přímek PX_1, PX_2 (PY_1, PY_2), jež vesměs patří do svazku přímek o vrcholu P . Tato poslední okolnost je ovšem v souhlase s tím, že střed P je samodružný, jak je uvedeno v poznámce 1.

Věta 6: V transformaci \mathfrak{I} (\mathfrak{I}^{-1}) odpovídá bodu Y_1 , resp. Y_2 přímka PY_1 , resp. PY_2 , bod se středem P . V transformaci \mathfrak{I}^{-1} odpovídá bodu Y_1 , resp. Y_2 přímka Y_1Y_2 , spojující tento bod s bodem Y_2 , resp. Y_1 .

Důkaz: V inverzi \mathfrak{S}_1 odpovídá bodu Y , který je pro ni bodem hlavním, přímka PY , to jest hlavní přímka, spojující tento bod se středem P . V inverzi \mathfrak{S}_2 se pak tato přímka reprodukuje.

S druhé strany odpovídá v inverzi \mathfrak{S}_2 bodu Y , ležícímu na hlavní přímce X_1X_2 této inverse, střed P . Tomuto středu pak odpovídá v inverzi \mathfrak{S}_1 protilehlá hlavní přímka Y_1Y_2 .

Poznámka 3: Větu 6 doplníme takto: Body Y_1, Y_2 jsou pro transformace \mathfrak{I} , \mathfrak{I}^{-1} hlavními body prvního řádu.

Poznámka 4: Věta 6 neplatí obráceně.

Důkaz: Bodům Y ($x_1^2 + x_2^2 + x_3^2 = 0, x_3 = 0$), $[(x_1'^2 + x_2'^2 + x_3'^2 = 0, x_3' = 0)]$ odpovídá v transformaci \mathfrak{I} (\mathfrak{I}^{-1}) podle věty 6 přímka

$$x'_1 \pm ix'_2 = 0 \quad (x_3 = 0), \quad (i = +\sqrt{-1}).$$

Této přímce však v transformaci \mathfrak{I}^{-1} , (\mathfrak{I}) odpovídá podle rovnice (10) kubika

$$(x_1^2 + x_2^2)(x_1 \pm ix_2) = 0, \quad [(x_1'^2 + x_2'^2)x_3' = 0], \quad (i = +\sqrt{-1}),$$

složená z dvojnásobně počítané jedné přímky PY a jednoduše počítané zbývající přímky PY (z jednoduše počítaných přímek PY a z přímky $X_1X_2 \equiv Y_1Y_2$).

Věta 7: V transformaci \mathfrak{T} odpovídá bodu X_1 , resp. X_2 přímka X_1X_2 , spojující tento bod s bodem X_2 , resp. X_1 .

V transformaci \mathfrak{T}^{-1} odpovídá bodu X_1 , resp. X_2 přímka PX_1 , resp. PX_2 , spojující tento bod se středem P .

Důkaz: V inverzi \mathfrak{S}_1 odpovídá bodu X , ležícímu na hlavní přímce Y_1Y_2 této inverse, střed P . Tomuto středu pak odpovídá v inverzi \mathfrak{S}_2 protilehlá hlavní přímka X_1X_2 .

S druhé strany odpovídá v inverzi \mathfrak{S}_2 bodu X , který je pro tuto inverzi hlavním bodem, přímka PX , to jest hlavní přímka spojující tento bod se středem P . V inverzi \mathfrak{S}_1 pak se tato přímka reprodukuje.

Poznámka 5: Větu 7 doplníme takto: Body X_1, X_2 jsou pro transformace $\mathfrak{T}, \mathfrak{T}^{-1}$ hlavními body prvního řádu.

Poznámka 6: Věta 7 neplatí obráceně.

Důkaz: Bodům X ($2kx_1x_2 + x_3^2 = 0, x_3 = 0$), [$2kx_1'x_2' + x_3'^2 = 0, x_3' = 0$] v transformaci \mathfrak{T} (\mathfrak{T}^{-1}) odpovídá podle věty 7 přímka $x_3 = 0$ ($x_{1,2} = 0$). Té však v transformaci \mathfrak{T}^{-1} (\mathfrak{T}) odpovídá podle rovnic (10) kubika

$$x_1x_2x_3 = 0, (x_1'^2 x_2' = 0, \text{ po případě } x_1'x_2'^2 = 0),$$

složená z přímek PX_1, PX_2, X_1X_2 (z dvojnásob počítané přímky PX_1 , po případě PX_2 a jednoduše počítané přímky PX_2 , po případě PX_1).

Věta 8: Průsečíky Z kuželoseček K_1, K_2 leží po dvou na přímkách jdoucích bodem P a jsou pro transformace $\mathfrak{T}, \mathfrak{T}^{-1}$ body samodružnými.

Důkaz: Řešením rovnic

$$K_1 \equiv x_1^2 + x_2^2 + x_3^2 = 0, \quad K_2 \equiv 2kx_1x_2 + x_3^2 = 0$$

dostaneme

$$\left. \begin{aligned} z_1(k + \theta, 1, +\sqrt{-2k(k + \theta)}), \\ z_2(k + \theta, 1, -\sqrt{-2k(k + \theta)}), \\ z_3(k - \theta, 1, +\sqrt{-2k(k + \theta)}), \\ z_4(k - \theta, 1, -\sqrt{-2k(k + \theta)}), \end{aligned} \right\} \quad (11)$$

$\theta = +\sqrt{k^2 - 1}$. Odtud plyne jednak, že trojice PZ_1Z_2, PZ_3Z_4 leží v přímce, jednak, že se tyto body reprodukuje transformací (10), což jsme měli dokázat.

Na otázku, zda větami 5 až 8 byly stanoveny všechny body hlavní a všechny body samodružné, odpovíme později.

Věta 8 má tento

důsledek 5: Existují dvě transformace $\mathfrak{T}, \mathfrak{T}^{-1}$, pro něž kuželosečky K_1, K_2 jsou dvojnásobně se dotýkající. Analytické vyjádření těchto transformací je toto:

$$\begin{aligned} x_1' : x_2' : x_3' &= (x_1^2 + x_2^2) x_1 : (x_1^2 + x_2^2) x_2 : 2 \varepsilon x_1x_2x_3, \\ x_1 : x_2 : x_3 &= 2 \varepsilon x_1'^2x_2' : 2 \varepsilon x_1'x_2'^2 : (x_1'^2 + x_2'^2) x_3', \end{aligned} \quad (12)$$

kde $\varepsilon = \pm 1$.

Důkaz: Nutná a postačující podmínka pro to, aby body Z_1, Z_3 a Z_2, Z_4 splynuly, je $\theta = 0$ čili $k = \pm 1$. Souřadnice bodů dotyku jsou $(-1, 1, \varepsilon i \sqrt{2})$, ($i = + \sqrt{-1}$). Trojice $PZ_{13}Z_{24}$ leží tedy v přímce. Analytické vyjádření takto specialisované transformace $\mathfrak{T}, \mathfrak{T}^{-1}$ plyne z rovnic (10).

Pro útvary, odpovídající v transformaci $\mathfrak{T}, \mathfrak{T}^{-1}$ přímce, platí dále uvedené věty 9 a 10.

Věta 9: *Obecné přímce $a_1x_1 + a_2x_2 + a_3x_3 = 0$ odpovídá v transformaci \mathfrak{T} kubická křivka \mathbf{C}'_3*

a) *která má střed P za dvojnásobný bod o tečnách PY_1, PY_2*

b) *která prochází jednoduše body X_1, X_2 s tečnami, protínajícími se v bodě $(a_1a_3, a_2a_3, -a_1a_2)$, a*

c) *protínající přímku Y_1Y_2 v bodě, v němž tuto přímku protíná přímka základní.*

Důkaz: Přímce

$$a_1x_1 + a_2x_2 + a_3x_3 = 0 \quad (a_1, a_2, a_3 \neq 0)$$

odpovídá transformací \mathfrak{T} podle rovnic (10) (po vynechání akcentů) kubická křivka

$$\mathbf{C}'_3 \equiv 2k(a_1x_1 + a_2x_2)x_1x_2 + a_3(x_1^2 + x_2^2)x_3 = 0 \quad (13)$$

s dvojnásobným bodem $(0, 0, 1)$ o tečnách $x_1^2 + x_2^2 = 0$, obsahující bod $(1, 0, 0)$, resp. $(0, 1, 0)$ o tečnách $2ka_1x_2 + a_3x_3 = 0$, resp. $2ka_2x_1 + a_3x_3 = 0$. Tato křivka protíná přímku Y_1Y_2 ještě v bodě

$$a_1x_1 + a_2x_2 = 0, \quad x_3 = 0.$$

To jsme měli dokázat.

Poznámka 7: Křivka \mathbf{C}'_3 je vlastnostmi a) a b) určena.

Důkaz: Vlastnosti a) a b) představují devět lineárně nezávislých podmínek pro koeficienty kubické křivky.

S hlediska početního uvažujeme takto: Soustava ∞^3 kubických křivek s dvojnásobným bodem $(0, 0, 1)$ o tečnách $x_1^2 + x_2^2 = 0$ a s jednoduchými body $(1, 0, 0)$, $(0, 1, 0)$ má rovnici

$$(mx_1 + nx_2)x_1x_2 + p(x_1^2 + x_2^2)x_3 = 0.$$

Tečny této křivky v bodech $(1, 0, 0)$, resp. $(0, 1, 0)$

$$mx_2 + px_3 = 0, \text{ resp. } nx_1 + px_3 = 0$$

splynou s přímkami

$$2ka_1x_2 + a_3x_3 = 0, \text{ resp. } 2ka_2x_1 + a_3x_3 = 0,$$

položíme-li

$$m = 2ka_2, \quad n = 2ka_1, \quad p = a_3.$$

Poznámka 8: Obecná přímka protne křivku \mathbf{C}'_3 kromě v bodě uvedeném sub c) ještě v dalších dvou bodech, v nichž tato přímka je protata přímkami PZ_1Z_2 a PZ_3Z_4 .

Důkaz: Z rovnic

$$a_1x_1 + a_2x_2 + a_3x_3 = 0,$$

$$2k(a_1x_1 + a_2x_2)x_1x_2 + a_3(x_1^2 + x_2^2)x_3 = 0$$

plyne

$$x_1^2 + x_2^2 - 2kx_1x_2 = 0.$$

Totéž však plyne i z rovnic

$$\mathbf{K}_1 \equiv x_1^2 + x_2^2 + x_3^2 = 0,$$

$$\mathbf{K}_2 \equiv 2kx_1x_2 + x_3^2 = 0.$$

Zvláštní případy věty 9 jsou obsaženy v dále uvedených důsledcích 6 až 11.

Důsledek 6: Přímce procházející středem P a různé od přímek PX_1, PX_2, PY_1, PY_2 odpovídá transformací \mathfrak{T} táž přímka s výjimkou bodu P samého (o tom viz větu 5, poznámku 1).

Důkaz: Pro $a_3 = 0$, $(a_1, a_2 \neq 0)$ plyne z rovnice (13)

$$(a_1x_1 + a_2x_2)x_1x_2 = 0,$$

což je kubická křivka, složená z přímek PX_1, PX_2 (což jsou útvary, odpovídající středu P) a z přímky základní.

Důsledek 7: Přímce PX , spojující střed P s jedním hlavním bodem inverze \mathfrak{F}_2 , odpovídá transformací \mathfrak{T} kromě této přímky samé (viz důsledek 6) ještě kuželosečka, složená z přímek PX_1, PX_2 .

Důkaz: Jestliže základní přímka obsahuje kromě středu P ještě bod X_1 , resp. X_2 , je její rovnice

$$x_2 = 0, \text{ resp. } x_1 = 0,$$

a odpovídá složená kubika

$$x_1x_2^2 = 0, \text{ resp. } x_1^2x_2 = 0,$$

jak bylo dokázat.

Důsledek 8: Přímce PY , spojující střed P s jedním hlavním bodem inverze \mathfrak{F}_1 , odpovídá transformací \mathfrak{T} kromě této přímky samé (viz důsledek 6) ještě kuželosečka, složená z přímek PX_1, PX_2 .

Důkaz: Jestliže základní přímka obsahuje kromě středu P ještě bod Y_1 , resp. Y_2 , je její rovnice

$$x_1 + ix_2 = 0, \text{ resp. } x_1 - ix_2 = 0 \quad (i = \pm \sqrt{-1}),$$

a odpovídá složená kubika

$$x_1x_2(x_1 + ix_2) = 0, \text{ resp. } x_1x_2(x_1 - ix_2) = 0,$$

jak jsme měli dokázat.

Důsledek 9: Přímce, procházející hlavním bodem X a různé od přímek XP, Y_1Y_2 , odpovídá v transformaci \mathfrak{T} kubická křivka, která má všechny podstatné vlastnosti křivky \mathfrak{C}_3 , o níž mluví věta 9.

Důkaz: Pro $a_1 = 0, a_2, a_3 \neq 0$, resp. $a_2 = 0, a_1, a_3 \neq 0$ plyne z rovnice (13)

$$2ka_2x_1x_2^2 + a_3(x_1^2 + x_2^2)x_3 = 0,$$

resp.

$$2ka_1x_1^2x_2 + a_3(x_1^2 + x_2^2)x_3 = 0,$$

což je rovnice kubické křivky s dvojnásobným bodem P o tečnách PY_1, PY_2 a s jednoduchými body X_1 , po případě X_2 , s tečnami $X_1X_2 \equiv x_3 = 0$, po případě $2ka_2x_1 + a_3x_3 = 0$ resp. $2ka_1x_2 + a_3x_3 = 0$, po případě $X_2X_1 \equiv x_3 = 0$.

Důsledek 10: Přímce $X_1X_2 \equiv Y_1Y_2$, jež obsahuje hlavní body prvního řádu, odpovídá v transformaci \mathfrak{T} kromě této přímky samé ještě kuželosečka, složená z přímek PY_1, PY_2 .

Důkaz: Rovnice základní přímky je $x_3 = 0$ a odpovídá složená kubická křivka

$$(x_1^2 + x_2^2)x_3 = 0,$$

jak bylo dokázat.

Důsledek 11: Přímce, procházející hlavním bodem Y a různé od přímek YP, Y_1Y_2 , odpovídá v transformaci \mathfrak{T} kubická křivka, složená z přímky, spojující tento hlavní bod se středem P , a z kuželosečky, obsahující hlavní body P, X_1, X_2 .

Důkaz: Rovnice základní přímky je

$$a_1x_1 + a_2x_2 + a_3x_3 = 0, \quad \pm ia_1 + a_2 = 0, \quad (a_1, a_2 \neq 0),$$

čili

$$a_1(x_1 \pm ix_2) + a_3x_3 = 0, \quad (a_1, a_3 \neq 0)$$

Podle rovnic (10) odpovídá kubická křivka

$$2ka_1(x_1 \pm ix_2)x_1x_2 + a_3(x_1^2 + x_2^2)x_3 = 0,$$

čili

$$(x_1 \pm ix_2)[2ka_1x_1x_2 + a_3(x_1 \pm ix_2)x_3] = 0,$$

což jsme měli dokázat.

Věta 10: *Obecné přímce $a'_1x'_1 + a'_2x'_2 + a'_3x'_3 = 0$ odpovídá v transformaci \mathfrak{I}^{-1} kubická křivka \mathbf{C}_3 těchto vlastností:*

- střed P je jejím dvojnásobným bodem s tečnami PX_1, PX_2 ,
- prochází jednoduše body Y_1, Y_2 s tečnami, protínajícími se v bodě $[2ka'_2a'_3, 2ka'_1a'_3, -(a_1'^2 + a_2'^2)]$,
- protíná přímku X_1X_2 v bodě, v němž tuto přímku protíná přímka základní.

Důkaz: Přímce

$$a'_1x'_1 + a'_2x'_2 + a'_3x'_3 = 0 \quad (a'_1, a'_2, a'_3 \neq 0)$$

odpovídá transformací \mathfrak{I}^{-1} podle rovnic (10) kubická křivka

$$\mathbf{C}_3 \equiv (a'_1x_1 + a'_2x_2)(x_1^2 + x_2^2) + 2ka'_3x_1x_2x_3 = 0 \quad (14)$$

s dvojnásobným bodem $(0, 0, 1)$ o tečnách $x_1x_2 = 0$, obsahující bod $(x_1 + ix_2, x_3 = 0)$, resp. $(x_1 - ix_2, x_3 = 0)$ o tečnách

$$(a'_1 + ia'_2)x_1 + i(a'_1 + ia'_2)x_2 + 2ika'_3x_3 = 0,$$

resp.

$$(a'_1 - ia'_2)x_1 - i(a'_1 - ia'_2)x_2 - 2ika'_3x_3 = 0,$$

($i = +\sqrt{-1}$). Tato křivka protíná přímku X_1X_2 ještě v bodě $(a'_1x_1 + a'_2x_2 = 0, x_3 = 0)$, což bylo dokázat.

Poznámka 9: Křivka \mathbf{C}_3 je vlastnostmi a), b) určena.

Důkaz: Vlastnosti a), b) představují devět lineárně nezávislých podmínek pro koeficienty kubické křivky.

S početního hlediska uvažujme takto: Soustava ∞^4 kubických křivek s dvojnásobným bodem $(0, 0, 1)$ o tečnách $x_1x_2 = 0$ má rovnici

$$m'x_1^3 + n'x_2^3 + (p'x_1 + q'x_2 + r'x_3)x_1x_2 = 0.$$

Žádáme-li, aby tato kubická křivka byla protáta přímkou $x_3 = 0$ v dané dvojici bodů $(x_1^2 + x_2^2 + x_3^2 = 0, x_3 = 0)$ (a ovšem ještě v dalším bodě), dojdeme k podmínce

$$m'x_1^3 + n'x_2^3 + p'x_1^2x_2 + q'x_1x_2^2 \equiv \lambda(x_1^2 + x_2^2)(s'x_1 + t'x_2),$$

z níž plyne

$$m' = \lambda s', n' = \lambda t', p' = \lambda t', q' = \lambda s'.$$

Tak dostaneme ∞^2 kubických křivek

$$s'x_1^3 + t'x_2^3 + (t'x_1 + s'x_2 + r'_*x_3)x_1x_2 = 0,$$

kde $r'_* = \frac{r'}{\lambda}$. Tečny v bodech $(x_1^2 + x_2^2 + x_3^2 = 0, x_3 = 0)$ mají rovnice

$$(s' \pm it') x_1 \pm i(s' \pm it') x_2 \pm \frac{1}{2} i r'_* x_3 = 0,$$

a splynou s přímkami

$$(a'_1 \pm ia'_2) x_1 \pm i(a'_1 \pm ia'_2) x_2 \pm 2i k a'_3 x_3 = 0,$$

položíme-li .

$$s' = a'_1, t' = a'_2, \frac{1}{2} r'_* = 2k a'_3.$$

Poznámka 10: Obecná přímka protne kubickou křivku \mathbf{C}_3 kromě v bodě, uvedeném sub c), ještě v dalších dvou bodech, v nichž tato přímka je protata přímkami PZ_1Z_2 a PZ_3Z_4 .

Důkaz: Z rovnic

$$a'_1 x_1 + a'_2 x_2 + a'_3 x_3 = 0,$$

$$(a'_1 x_1 + a'_2 x_2)(x_1^2 + x_2^2) + 2k a'_3 x_1 x_2 x_3 = 0$$

plyne vztah

$$x_1^2 + x_2^2 - 2k x_1 x_2 = 0,$$

což bylo dokázat.

Zvláštní případy věty 10 jsou obsaženy v důsledcích 12 až 17.

Důsledek 12: Přímce procházející středem P a různé od přímek PX, PY , odpovídá v transformaci \mathfrak{T}^{-1} též přímka, s výjimkou bodu P samého (o němž viz poznámku 1 k větě 5).

Důkaz: Pro $a'_3 = 0, (a'_1, a'_2 \neq 0)$ plyne z rovnice (14)

$$(a'_1 x_1 + a'_2 x_2)(x_1^2 + x_2^2) = 0,$$

což je kubická křivka, složená z přímek PY_1, PY_2 (jakožto útvarů, odpovídajících středu P) a z přímky základní.

Důsledek 13: Přímce PX , spojující střed P s jedním hlavním bodem inverse \mathfrak{S}_2 , odpovídá v transformaci \mathfrak{T}^{-1} kromě této přímky samé (viz důsledek 12) ještě kuželosečka, složená z přímek PY_1, PY_2 .

Důkaz: Obsahuje-li základní přímka kromě středu P ještě bod X_1 , resp. X_2 , je její rovnice

$$x_2' = 0, \text{ resp. } x_1' = 0,$$

a odpovídá složená kubická křivka

$$(x_1^2 + x_2^2) x_2 = 0, \text{ resp. } (x_1^2 + x_2^2) x_1 = 0,$$

jak bylo dokázat.

Důsledek 14: Přímce PY , spojující střed P s jedním hlavním bodem inverse \mathfrak{S}_1 , odpovídá v transformaci \mathfrak{T}^{-1} kromě této přímky samé (podle důsledku 12) ještě kuželosečka složená z přímek PY_1, PY_2 .

Důkaz: Obsahuje-li základní přímka kromě středu P ještě bod Y_1 , resp. Y_2 , je její rovnice

$$x_1' + i x_2' = 0, \text{ resp. } x_1' - i x_2' = 0 \quad (i = +\sqrt{-1}),$$

a odpovídá složená kubická křivka

$$(x_1^2 + x_2^2)(x_1 + i x_2) = 0, \text{ resp. } (x_1^2 + x_2^2)(x_1 - i x_2) = 0,$$

jak bylo dokázat.

Důsledek 15: Přímce, procházející hlavním bodem X a různé od přímek XP , odpovídá v transformaci \mathfrak{T}^{-1} kubická křivka, složená z přímky, spojující tento hlavní bod se středem P , a z kuželosečky, obsahující hlavní body P, Y_1, Y_2 .

Důkaz: Pro $a'_1 = 0, (a'_2, a'_3 \neq 0)$, resp. $a'_2 = 0, (a'_1, a'_3 \neq 0)$ plyne z rovnice (14)

$$a'_2 x_2 (x_1^2 + x_2^2) + 2ka'_3 x_1 x_2 x_3 = 0,$$

resp.

$$a'_1 x_1 (x_1^2 + x_2^2) + 2ka'_3 x_1 x_2 x_3 = 0$$

čili

$$x_2 [a'_2 (x_1^2 + x_2^2) + 2ka'_3 x_1 x_3] = 0,$$

resp.

$$x_1 [a'_1 (x_1^2 + x_2^2) + 2ka'_3 x_2 x_3] = 0,$$

jak bylo dokázat.

Důsledek 16: Přímce $X_1 X_2 \equiv Y_1 Y_2$, která obsahuje hlavní body prvního řádu, odpovídá v transformaci \mathfrak{T}^{-1} kromě této přímky samé ještě kuželosečka, složená z přímek PX_1, PX_2 .

Důkaz: Rovnice základní přímky je $x'_3 = 0$, a odpovídá složená kubická křivka $x_1 x_2 x_3 = 0$, jak bylo dokázat.

Důsledek 17: Přímce, procházející hlavním bodem Y a různé od přímek YP , odpovídá v transformaci \mathfrak{T}^{-1} kubická křivka, která má všechny podstatné vlastnosti křivky \mathbf{C}_3 , o níž mluví věta 10.

Důkaz: Rovnice základní přímky je

$$a'_1 x'_1 + a'_2 x'_2 + a'_3 x'_3 = 0, \quad \pm i a'_1 + a'_2 = 0, (a'_1, a'_2 \neq 0)$$

čili

$$a'_1 (x'_1 \pm i x'_2) + a'_3 x'_3 = 0, (a'_1, a'_3 \neq 0).$$

Podle rovnic (10) odpovídá kubická křivka

$$a'_1 (x_1^2 + x_2^2) (x_1 \pm i x_2) + 2ka'_3 x_1 x_2 x_3 = 0,$$

která má dvojnásobný bod P o tečnách PX_1, PX_2 atd., jak bylo dokázat.

Z věty 9 a 10 plyne

věta 11: Střed P (hlavní bod druhého řádu) a body X_1, X_2, Y_1, Y_2 (hlavní body prvního řádu) jsou všechny hlavní body transformace $\mathfrak{T}, \mathfrak{T}^{-1}$.

Důkaz: Věty 9 a 10 jsme vyšetřili homaloidní soustavy transformace $\mathfrak{T}, \mathfrak{T}^{-1}$: Sítí všech nečárkovaných přímek odpovídá síť kubických křivek \mathbf{C}'_3 s rovnicí (13). Sítí všech čárkovaných přímek odpovídá síť kubických křivek \mathbf{C}_3 s rovnicí (14). Všechny křivky \mathbf{C}'_3 mají tyto společné body: střed P jako dvojnásobný s týmiž tečnami PY_1, PY_2 , body X_1, X_2 jednoduché. Všechny křivky \mathbf{C}_3 mají tyto společné body: střed P jako dvojnásobný s týmiž tečnami PX_1, PX_2 , body Y_1, Y_2 jednoduché. Poněvadž obecná homaloidní křivka nemá jiných vícenásobných bodů než body hlavní, je hlavní soustava naší transformace tvořena jedním hlavním bodem druhého řádu (bod P) a čtyřmi hlavními body prvního řádu (X_1, X_2, Y_1, Y_2), jak bylo dokázat.

Tento výsledek potvrzuje i vyšetření Jacobiho křivky obou soustav jakožto geometrického místa dvojnásobných bodů homaloidní sítě. Pro nečárkovanou soustavu je Jacobiho křivka

$$\begin{vmatrix} \frac{\partial x'_1}{\partial x_1} & \frac{\partial x'_1}{\partial x_2} & \frac{\partial x'_1}{\partial x_3} \\ \frac{\partial x'_2}{\partial x_1} & \frac{\partial x'_2}{\partial x_2} & \frac{\partial x'_2}{\partial x_3} \\ \frac{\partial x'_3}{\partial x_1} & \frac{\partial x'_3}{\partial x_2} & \frac{\partial x'_3}{\partial x_3} \end{vmatrix} = 0$$

čili sextika

$$x_1 x_2 (x_1^2 + x_2^2)^2 = 0,$$

rozpadající se na přímky PX_1, PX_2 a dvojnásob počítané přímky PY_1, PY_2 .

Pro čárkovanou soustavu je Jacobiho křivka

$$\begin{vmatrix} \frac{\partial x_1}{\partial x'_1} & \frac{\partial x_1}{\partial x'_2} & \frac{\partial x_1}{\partial x'_3} \\ \frac{\partial x_2}{\partial x'_1} & \frac{\partial x_2}{\partial x'_2} & \frac{\partial x_2}{\partial x'_3} \\ \frac{\partial x_3}{\partial x'_1} & \frac{\partial x_3}{\partial x'_2} & \frac{\partial x_3}{\partial x'_3} \end{vmatrix} = 0,$$

tedy (po vynechání akcentů) sextika

$$(x_1^2 + x_2^2) x_1^2 x_2^2 = 0,$$

rozpadající se na přímky PY_1, PY_2 a dvojnásob počítané přímky PX_1, PX_2 .

Předcházející výsledky vyhovují ovšem Cremonovým rovnicím: Je-li n stupeň transformace a α_i počet společných bodů o násobnosti i v homaloidní síti, platí

$$\alpha_1 + 4\alpha_2 + \dots + (n-1)^2 \alpha_{n-1} = n^2 - 1,$$

$$\alpha_1 + 3\alpha_2 + \dots + \frac{n(n-1)}{2} \alpha_{n-1} = \frac{n(n+3)}{2} - 2.$$

V našem případě je $n = 3$, $\alpha_1 = 2$, $\alpha_2 = 1$ (s dvěma společnými tečnami), tedy

$$2 + (4 \cdot 1 + 2) = 3^2 - 1, \quad 2 + (3 \cdot 1 + 2) = \frac{3(3+3)}{2} - 2.$$

Podle důsledků 6, 11, 12 a 16 se přímky, obsahující střed P , a přímka $X_1 X_2 \equiv Y_1 Y_2$ v transformaci $\mathfrak{I}, \mathfrak{I}^{-1}$ reprodukují. Podrobněji mluví o těchto vlastnostech věty 12, 13 a 14.

Věta 12: Přímky $PZ_1 Z_3, PZ_3 Z_4$, které ze středu P promítají průsečky kuželoseček K_1, K_2 , jsou samodružné přímky transformace $\mathfrak{I}, \mathfrak{I}^{-1}$.

Důkaz: Přímky $PZ_1 Z_3, PZ_3 Z_4$, obsahující samodružné body Z_1, Z_3, Z_3, Z_4 inverzí $\mathfrak{I}_1, \mathfrak{I}_2$, reprodukují se transformacemi $\mathfrak{I}_1 \mathfrak{I}_2$ a $\mathfrak{I}_2 \mathfrak{I}_1$ bod za bodem.

Věta 13: Přímka $X_1 X_2 \equiv Y_1 Y_2$, která obsahuje hlavní body prvného řádu transformace $\mathfrak{I}, \mathfrak{I}^{-1}$, je samodružná přímka této transformace.

Důkaz: Polára kteréhokoli bodu přímky $X_1 X_2 \equiv Y_1 Y_2$ vzhledem ke kterékoli kuželosečce K_1, K_2 prochází středem P . Tomuto středu odpovídá pak v inverzích $\mathfrak{I}_1, \mathfrak{I}_2$ kterýkoli bod protilehlé hlavní přímky $X_1 X_2 \equiv Y_1 Y_2$ (ovšem s výjimkou bodů X_1, X_2, Y_1, Y_2 sámych), mezi nimi tedy i bod základní.

Věta 14: Přímky $PZ_1Z_2, PZ_3Z_4, X_1X_2 \equiv Y_1Y_2$ jsou všechny samodružné útvary transformace $\mathfrak{T}, \mathfrak{T}^{-1}$.

Důkaz: Pišme rovnice (10) ve tvaru

$$\begin{aligned} \varrho x'_1 &= (x_1^2 + x_2^2) x_1, & \sigma x_1 &= 2k x_1'^2 x_2', \\ \varrho x'_2 &= (x_1^2 + x_2^2) x_2, & \text{resp. } \sigma x_2 &= 2k x_1' x_2'^2, \\ \varrho x'_3 &= 2k x_1 x_2 x_3, & \sigma x_3 &= (x_1'^2 + x_2'^2) x_3', \end{aligned}$$

kde ϱ, σ ($\varrho, \sigma \neq 0$) jsou koeficienty úměrnosti. Pro samodružné body platí

$$x' \equiv x_i, (i = 1, 2, 3),$$

to jest

$$\begin{aligned} x_1 (x_1^2 + x_2^2 - \varrho) &= 0, & x_1 (2k x_1 x_2 - \sigma) &= 0, \\ x_2 (x_1^2 + x_2^2 - \varrho) &= 0, & \text{resp. } x_2 (2k x_1 x_2 - \sigma) &= 0, \\ x_3 (2k x_1 x_2 - \varrho) &= 0, & x_3 (x_1^2 + x_2^2 - \sigma) &= 0. \end{aligned}$$

Z poslední rovnice první, resp. druhé soustavy plyne jednak $x_3 = 0$, jednak $\varrho = 2k x_1 x_2$, resp. $\sigma = x_1^2 + x_2^2$. Po dosazení do prvních dvou rovnic dostaneme v obou soustavách stejně

$$\begin{aligned} x_1 (x_1^2 + x_2^2 - 2k x_1 x_2) &= 0, \\ x_2 (x_1^2 + x_2^2 - 2k x_1 x_2) &= 0. \end{aligned}$$

Jsou tedy rovnice samodružných útvarů

$$x_1^2 + x_2^2 - 2k x_1 x_2 = 0, \quad x_3 = 0,$$

jak bylo dokázat.

Tento výsledek potvrzuje i vyšetření isologických křivek obou soustav. V nečárkované soustavě zvolme obecný bod (ξ) ($\xi_1, \xi_2, \xi_3 \neq 0$). Svazek přímek, tímto bodem určený, má rovnici

$$\lambda_1 (\xi_3 x_2 - \xi_2 x_3) + \lambda_2 (\xi_3 x_1 - \xi_1 x_3) = 0,$$

a podle rovnic (10) mu (po vynechání akcentů) odpovídá svazek kubických křivek

$$\lambda_1 [2k \xi_3 x_1 x_2^2 - \xi_2 (x_1^2 + x_2^2) x_3] + \lambda_2 [2k \xi_3 x_1^2 x_2 - \xi_1 (x_1^2 + x_2^2) x_3] = 0.$$

Oba svazky jsou vzájemně vztaheny projektivně; isologická křivka l'_ξ je geometrickým místem průsečíků odpovídajících si čar obou svazků. Je tedy její rovnice

$$\frac{\xi_3 x_2 - \xi_2 x_3}{\xi_3 x_1 - \xi_1 x_3} = \frac{2k \xi_3 x_1 x_2^2 - \xi_2 (x_1^2 + x_2^2) x_3}{2k \xi_3 x_1^2 x_2 - \xi_1 (x_1^2 + x_2^2) x_3}$$

čili

$$l'_\xi \equiv (\xi_1 x_2 - \xi_2 x_1) (x_1^2 + x_2^2 - 2k x_1 x_2) x_3 = 0.$$

Křivka se rozpadá na přímku, spojující bod (ξ) se středem P , a na další součásti na poloze bodu (ξ) nezávislé, totiž na přímky PZ_1Z_2, PZ_3Z_4 a na přímku $X_1X_2 \equiv Y_1Y_2$. Dvě isologické křivky l'_ξ, l'_η , příslušné dvěma obecným bodům $(\xi), (\eta)$, liší se tedy jen v oné součásti, která spojuje střed svazku přímek se středem transformace. Společné součásti jsou útvary samodružné.

Obdobně zvolme v čárkované soustavě obecný bod (ξ') ($\xi'_1, \xi'_2, \xi'_3 \neq 0$) za střed svazku přímek

$$\lambda'_1(\xi'_3 x'_2 - \xi'_2 x'_3) + \lambda'_2(\xi'_3 x'_1 - \xi'_1 x'_3) = 0,$$

a stanovme odpovídající svazek kubických křivek (s přidáním akcentů):

$$\lambda'_1 [\xi'_3 (x_1'^2 + x_2'^2) x_2' - 2k \xi'_2 x_1' x_2' x_3'] + \lambda'_2 [\xi'_3 (x_1'^2 + x_2'^2) x_1' - 2k \xi'_1 x_1' x_2' x_3'] = 0.$$

Odtud opět určíme rovnici isologické křivky ve tvaru

$$I_{\xi'} \equiv (\xi'_1 x_2' - \xi'_2 x_1') (x_1'^2 + x_2'^2 - 2k x_1' x_2') x_3' = 0,$$

kteřá, až na akcenty, má též tvar jako rovnice křivky I_{ξ} . Dvě isologické křivky $I_{\xi'}$, $I_{\eta'}$ se zase liší jen v oné části, která spojuje střed svazku přímek se středem transformace. Společné součásti jsou útvary samodružné.

Dodatek

Bodu (x) nechť v involutorní kolineaci \mathfrak{L} odpovídá bod (\hat{x}) takto:

$$\hat{x}_1 : \hat{x}_2 : \hat{x}_3 = x_2 : x_1 : x_3.$$

Bodu (\hat{x}) v korespondenci \mathfrak{X} , vyjádřeně rovnicemi (10), pak odpovídá bod (x') takto:

$$x'_1 : x'_2 : x'_3 = (\hat{x}_1^2 + \hat{x}_2^2) \hat{x}_2 : (\hat{x}_1^2 + \hat{x}_2^2) \hat{x}_1 : 2k \hat{x}_1 \hat{x}_2 \hat{x}_3. \quad (15)$$

Uvažujme nyní transformaci \mathfrak{B}^{-1} , takto definovanou:

Definice 2: *Soumístná transformace \mathfrak{B}^{-1} je určena rovnicí*

$$\mathfrak{B}^{-1} = \mathfrak{L} \mathfrak{X} = \mathfrak{L} \mathfrak{S}_1 \mathfrak{S}_2. \quad (16)$$

Důsledek 18: Transformace \mathfrak{B} , inverzní k \mathfrak{B}^{-1} , je určena rovnicí

$$\mathfrak{B} = \mathfrak{X}^{-1} \mathfrak{L} = \mathfrak{S}_2 \mathfrak{S}_1 \mathfrak{L}. \quad (17)$$

Důkaz: Násobme rovnicí (16) zprava \mathfrak{B} . Dostaneme

$$\mathfrak{B}^{-1} \mathfrak{B} = \mathfrak{L} \mathfrak{S}_1 \mathfrak{S}_2 \mathfrak{B} \quad \text{čili} \quad 1 = \mathfrak{L} \mathfrak{S}_1 \mathfrak{S}_2 \mathfrak{B}.$$

Dalším násobením zleva \mathfrak{L} dostaneme

$$\mathfrak{L} = \mathfrak{S}_1 \mathfrak{S}_2 \mathfrak{B}.$$

Dalším násobením zleva \mathfrak{S}_1 dostaneme

$$\mathfrak{S}_1 \mathfrak{L} = \mathfrak{S}_2 \mathfrak{B},$$

a konečně násobením zleva \mathfrak{S}_2 dostaneme

$$\mathfrak{S}_2 \mathfrak{S}_1 \mathfrak{L} = \mathfrak{B},$$

jak bylo dokázat.

Důsledek 19: Transformaci \mathfrak{X} , \mathfrak{X}^{-1} lze vyjádřit pomocí transformací \mathfrak{B} , \mathfrak{B}^{-1} a transformace \mathfrak{L} takto:

$$\mathfrak{X} = \mathfrak{L}^{-1} \mathfrak{B}^{-1}, \quad \mathfrak{X}^{-1} = \mathfrak{B} \mathfrak{L}, \quad (\mathfrak{L} = \mathfrak{L}^{-1}).$$

Důkaz: První rovnici dostaneme násobením rovnice (16) zleva \mathfrak{L} , druhou násobením rovnice (17) zprava \mathfrak{L} .

Důsledek 20: Transformaci \mathfrak{L} lze vyjádřit pomocí transformací \mathfrak{X} , \mathfrak{X}^{-1} , \mathfrak{B} , \mathfrak{B}^{-1} takto:

$$\mathfrak{L}^{-1} = \mathfrak{B}^{-1} \mathfrak{X}^{-1}, \quad \mathfrak{L} = \mathfrak{X} \mathfrak{B}, \quad (\mathfrak{L} = \mathfrak{L}^{-1}).$$

Důkaz: První rovnici dostaneme násobením rovnice (16) zprava \mathfrak{L}^{-1} , druhou násobením rovnice (17) zleva \mathfrak{L} .

Analytické vyjádření transformace \mathfrak{B} , \mathfrak{B}^{-1} podává

věta 15: V souřadnicovém trojstranu PX_1, PX_2, X_1X_2 ; $X_1(1, 0, 0)$, $X_2(0, 1, 0)$, $P(0, 0, 1)$ odpovídá v transformaci \mathfrak{B} obecnému bodu (x) bod (x') takto:

$$x'_1 : x'_2 : x'_3 = 2kx_1x_2^2 : 2kx_1^2x_2 : (x_1^2 + x_2^2)x_3; \quad (18)$$

v transformaci \mathfrak{B}^{-1} obecnému bodu (x') odpovídá bod (x) takto:

$$x_1 : x_2 : x_3 = (x_1'^2 + x_2'^2)x_2' : (x_1'^2 + x_2'^2)x_1' : 2kx_1'x_2'x_3', \quad (19)$$

$(k \neq 0)$.

Důkaz: Až na změnu akcentování jsou rovnice (19) zřejmě shodné s rovnicemi (15). Rovnice (18) pak dostaneme buď jako analytické vyjádření rovnice (17), nebo obrácením rovnic (19).

Důsledek 21: Transformace \mathfrak{B} tvoří jednoduše soustavu. Volbou jednotkového bodu lze dosáhnout kanonického vyjádření

$$x'_1 : x'_2 : x'_3 = x_1x_2^2 : x_1^2x_2 : (x_1^2 + x_2^2)x_3, \quad (20)$$

a obráceně

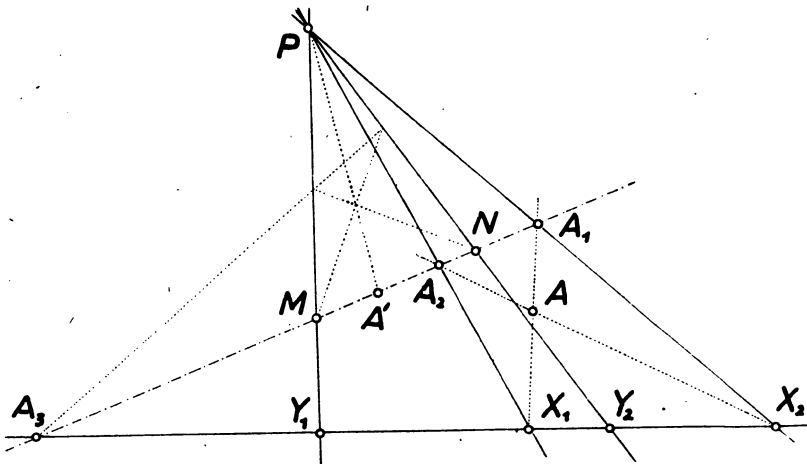
$$x_1 : x_2 : x_3 = (x_1'^2 + x_2'^2)x_2' : (x_1'^2 + x_2'^2)x_1' : x_1'x_2'x_3', \quad (20)$$

které neobsahuje žádný arbitrární parametr.

Důkaz: Položíme-li v rovnicích (18) místo $x_1 : x_2 : x_3$ poměr $x_1 : x_2 : 2kx_3$, dostaneme první soustavu rovnic (20). Položíme-li v rovnicích (19) místo $x'_1 : x'_2 : x'_3$ poměr $x'_1 : x'_2 : \frac{x'_3}{2k}$, dostaneme druhou soustavu rovnic (20).

Ostatní vlastnosti transformace \mathfrak{B} stručně shrnuje

věta 16: Transformace \mathfrak{B} je jednojednoznačná, kubická, a má všechny podstatné vlastnosti transformace \mathfrak{L} . Obdobně transformace \mathfrak{B}^{-1} .

Obr. 2

Důkaz: pomocí rovnic (20), jako v případě transformace \mathfrak{I} , \mathfrak{I}^{-1} .

Pro transformaci \mathfrak{B} , \mathfrak{B}^{-1} platí lineární konstrukce, jak ji udává

věta 17: Bod A' , který v transformaci \mathfrak{B} odpovídá obecnému bodu A , lze sestrojiti takto: Bod A promítneme z bodů X_1 , resp. X_2 na přímkou PX_2 , resp. PX_1 . Dostaneme tak body A_1 , resp. A_2 . Přímka A_1A_2 protne přímkou X_1X_2 v bodě A_3 , přímkou PY_1 , resp. PY_2 v bodě M , resp. N . Bod A' je určen podmínkou

$$(MNA_3A') = -1.$$

Obrácením této konstrukce dostaneme k obecnému bodu B' bod B , odpovídající mu v transformaci \mathfrak{B}^{-1} (obr. 2).

Důkaz: Necht' bod A má souřadnice $x_1 : x_2 : x_3$ ($x_1, x_2, x_3 \neq 0$). Souřadnice bodu A_1 , resp. A_2 jsou $0 : x_2 : x_3$, resp. $x_1 : 0 : x_3$. Rovnice přímky A_1A_2 (v souřadnicích X_1, X_2, X_3) je

$$\frac{X_1}{x_1} + \frac{X_2}{x_2} - \frac{X_3}{x_3} = 0,$$

souřadnice bodu A_3 jsou $-x_1 : x_2 : 0$.

Rovnice dvojice přímek PY_1, PY_2 je

$$X_1^2 + X_2^2 = 0^*)$$

a přímka A_1A_2 ji protne v bodech M , resp. N o souřadnicích $\pm i x_1 x_2 : x_1 x_2 : (x_1 \pm i x_2) x_3$, ($i = \sqrt{-1}$). Lze tedy souřadnice bodu A_3 vyjádřit jako lineární kombinaci souřadnic bodů M, N takto:

$$\varrho(-x_1) = (\lambda - \mu) i x_1 x_2, \quad \varrho x_2 = (\lambda + \mu) x_1 x_2, \quad 0 = \lambda(x_1 + i x_2) + \mu(x_1 - i x_2),$$

$\varrho \neq 0$, λ, μ jsou parametry. Odtud nejprve plyne $\frac{\lambda}{\mu} = -\frac{x_1 - i x_2}{x_1 + i x_2}$, takže bod A' , určený podmínkou $(MNA_3A') = -1$, má souřadnice

$$\sigma x'_1 = -2 x_1 x_2^2, \quad \sigma x'_2 = -2 x_1^2 x_2, \quad \sigma x'_3 = -2(x_1^2 + x_2^2) x_3,$$

$\sigma \neq 0$. To však jsou rovnice (20), jak bylo dokázat.

Věta 18: Rovnice (20) lze metricky specialisovat na tvar

$$x' = \frac{xy^2}{x^2 + y^2}, \quad y' = \frac{x^2y}{x^2 + y^2}, \quad (21)$$

a obráceně

$$x = \frac{x'^2 + y'^2}{x'}, \quad y = \frac{x'^2 + y'^2}{y'}. \quad (21)$$

Důkaz: Promítněme soustavu souřadnic tak, aby přímka X_1X_2 se stala přímkou nevlastní, body Y_1, Y_2 body kruhovými. Pak přímky PX_1, PX_2 přejdou v pravoúhlé osy souřadnic y, x a rovnice (20) v rovnice (21).

*) Ve vyjádření transformace $\mathfrak{I}, \mathfrak{I}^{-1}$ rovnicemi (10) má kuželosečka K_1 rovnici $X_1^2 + X_2^2 + X_3^2 = 0$ (viz důsledek 4 věty 4), která je v transformaci \mathfrak{B} invariantní. Volba jednotkového bodu pro transformaci $\mathfrak{B}, \mathfrak{B}^{-1}$, jak je udána v důsledku 21 věty 15, uvádí rovnici této kuželosečky na tvar $X_1^2 + X_2^2 + (2kX_3)^2 = 0$, resp. $X_1^2 + X_2^2 + \left(\frac{X_3}{2k}\right)^2 = 0$. Jsou tedy body $Y(X_1^2 + X_2^2 = 0, X_3 = 0)$ v transformaci \mathfrak{B} tytéž jako v transformaci \mathfrak{I} .

Rovnice (21) však vyjadřují biracionální kubickou transformaci, pro níž jednoduchou konstrukci udal a kterou zvláště podrobně se zabýval svého času K. Zahradník (*O jisté biracionální kubické transformaci a jejím upotřebení v teorii křivek*, Čas. mat. fys., sv. 34 (1905), 105—123, 329—341, sv. 38 (1909), 6—25; *Beitrag zur Theorie der rationalen Kurven dritter Ordnung*, Stzb. Ak. Wiss. Wien, sv. 113 (1904), 973—986**); *Ueber eine birationale kubische Verwandtschaft und deren Anwendung*, Stzb. Ak. Wiss. Wien, sv. 114 (1905), 669—691**). Naše transformace \mathfrak{B} je tedy projektivním zobecněním transformace \mathfrak{Z} Zahradníkovy. Podrobné vyšetření vlastností transformace \mathfrak{Z} podává i některé důležité vlastnosti projektivní i metrické transformace Zahradníkovy, které v citovaných pracích uvedeny nejsou.

ENERGETICKÉ ATOMOVÉ REAKTORY

V poslední době se na celém světě věnuje velká pozornost otázkám výroby elektrické energie v atomových elektrárnách. Budování těchto elektráren je v plném proudu, a i když je dnes ještě výroba elektrické energie touto cestou mnohem dražší než v elektrárnách tepelných nebo vodních, nebudou tyto náklady jistě rozhodující v budoucnu, až se atomová energetika plně rozvine.

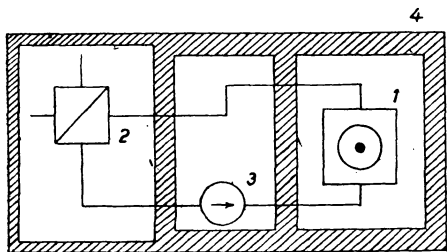
K mírovému rozvoji atomové energie značně přispěla mezinárodní konference, která se konala v srpnu r. 1955 v Ženevě. Na této konferenci byly shrnuty dosažené výsledky studia atomových reaktorů a byl podán přehled typů, které se nejlépe hodí k energetickým účelům.

1. Uranový reaktor chlazený vodou vysokého tlaku (obr. 1.)

Palivem tohoto reaktoru je obohacený uran, jako moderátor a chladicí látka slouží obyčejná nebo těžká voda.

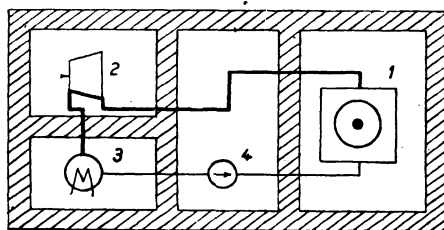
Voda proudí mezi uranovými tyčemi v reaktoru (1), odtud odchází do vyvíječe (2) a z něho se opět přečerpává čerpadlem (3) do reaktoru. Voda tohoto primárního okruhu je pod značným tlakem, aby nedocházelo k jejímu varu. Ve vyvíječi vzniká pára, která žene již přímo parní turbínu. Reaktor, čerpadlo i vyvíječ jsou umístěny odděleně v samostatných prostorech, jejichž betonové zdi (4) poskytují ochranu proti radioaktivnímu záření.

Nevýhodou tohoto reaktoru je poměrně nízká teplota chladicí vody v primár-

Obr. 1.

1 — reaktor, 2 — vyvíječ, 3 — čerpadlo, 4 — ochranná zdi.

Obr. 2.

1 — reaktor, 2 — turbína, 3 — kondenzátor, 4 — čerpadlo.

***) Bibliografický soupis J. Vojtěch, Čas. mat. fys., sv. 46 (1917), 300—304.